

НАСТАВНИ ПРЕДМЕТ: ВЕРСКА НАСТАВА – ПРАВОСЛАВНИ КАТИХИЗИС

ЦИЉ НАСТАВЕ И УЧЕЊА ПРЕДМЕТА:

Циљ наставе у четвртој години јесте да се ученицима пружи основ за разумевање да Литургија преображава свет уносећи у њега есхатолошку реалност и предочити значај активног учешћа у Св. Литургији. Представити хришћанско схватање историје као процес који у есхатону задобија свој смисао и испуњење и упознати да се опредељење за Царство Небеско изражава на реалан начин сведочењем Христа и личним животом. Омогућити ученицима да изграде хришћански став према савременом схватању слободе, љубави, заједнице, пружити основ за разумевање да хришћанска теорија и пракса носе снагу којом би могло да се одговори на најважнија искушења свременог света и човека. Извршити синтезу досадашњих знања и разумевања о основама православне вере и установити обим и квалитет знања и разумевања стечених у току циклуса школовања.

ОПШТА ПРЕДМЕТНА КОМПЕТЕНЦИЈА:

Схватити да се Причешћем задобија отпуштење грехова, љубав нелицемерна, смелост према Богу, усвојење Царства Божјег и бити свестан да се живот у Цркви не ограничава на време служења свете Литургије; схватити да историја има есхатолошко усмерење и бити свестан могућности мистичког опита заједнице са Богом; разумети да је лек против опредмећења човека – искуство Цркве и да личност не постоји без заједнице слободе и љубави, а и да је насиље немогуће ако је други за мене личност; уочити у којој мери је усвојено и савладано градиво Православног катихизиса.

СПЕЦИФИЧНЕ ПРЕДМЕТНЕ КОМПЕТЕНЦИЈЕ:

Рекапитулација обрађених садржаја Новог завета у историји спасења; „Благословено Царство Оца и Сина и Светога Духа... ”; „Заблагодаримо Господу... ” – узајамно даривање; „Због свега и за све... ”; Трпеза Господња – конкретност заједничарења; „У миру изиђимо...”; Хришћанско схватање историје; Црква у прогону и слобода хришћана; Појава и развој монаштва; Јединство Цркве и сабори; Мисија Светих Кирила и Методија; Светосавље – пут који води у Живот; Косовски завет – есхатолошко опредељење народа; Светитељи нашег рода – благо целог света; Исихазам; Есхатон као узрок постојања Цркве и историје; Египтозам; Проблем биоетике; Хришћански поглед на болести; Питања личног, породичног и друштвеног морала; Хришћанство и изазови потрошачког друштва; Деликвенција и вршњачко насиље; Проблем теодицеје; Тачно изложење православне вере.

ИСХОДИ	Ред. Бр. теме	ТЕМА	Бр. часова	МЕЂУПРЕДМЕТНЕ КОМПЕТЕНЦИЈЕ	СТАНДАРДИ ПОСТИГНУЋА
<ul style="list-style-type: none"> - сагледава садржаје којима ће се бавити настава Православног катихизиса у току 4. године гимназијског образовања; - уочава какво је његово предзнање из градива Православног катихизиса обрађеног у претходном разреду школовања. 	1.	УВОД	1	комуникација	
<ul style="list-style-type: none"> - препознаје елементе свете Литургије; - препознаје да је благодатно искуство Литургије предокушај Царства Божјег; - назре космолошки и есхатолошки карактер Литургије; - тумачи литургијску молитву после светог Причешћа; - схвата да се Причешћем задобија отпуштење грехова, љубав нелицемерна, смелост према Богу, усвојење Царства Божјег. - свестан је да се његов живот у Цркви не ограничава на време служења свете Литургије. 	2.	ЗА ЖИВОТ СВЕТА	9		
<ul style="list-style-type: none"> - схвата да историја има есхатолошко усмерење; - схвата разлог за гоњење хришћана у римском царству; - схвата да нема суштинске разлике између светосавског и хришћанског етоса; - набраја неке српске светитеље и објашњава како су они служили Богу и ближњима; - доводи у везу виђење таворске светлости са исихастичком праксом; - свестан је могућности мистичког опыта заједнице са Богом. 	3.	ИСТОРИЈА И ЕСХАТОЛОГИЈА У ЦРКВИ	12	комуникација	

<ul style="list-style-type: none"> - свестан је да је егоизам суштински проблем човековог друштва, јер разара заједницу; - критички вреднује проблеме савремене цивилизације у светлу искуства Цркве (савремено схватање слободе, љубави, другог човека); - промишља о разлозима постојања болести и како се носити са њима са православног становишта; - схвата да су болести зависности последица неиспуњености смислом и правим животним садржајима; - свестан је да личност ниједног човека не сме да буде сведена на предмет, ствар или број; - свестан је значаја јединствености, вредности и непоновљивости сопствене личности и личности других људи; - свестан је да је деперсонализација исто што и десакрализација човека; - увиђа да је лек против опредмећења човека – искуство Цркве и да личност не постоји без заједнице слободе и љубави; - схвата да је насиље немогуће ако је други за мене личност. 	4.	ХРИШЋАНСТВО У САВРЕМЕНОМ СВЕТУ	8	одговоран однос према здрављу; решавање проблема	
<ul style="list-style-type: none"> - уочава у којој мери је напредовао и савладао градиво Православног катихизиса. 	5.	ТАЧНО ИЗЛОЖЕЊЕ ПРАВОСЛАВНЕ ВЕРЕ	2	комуникација	